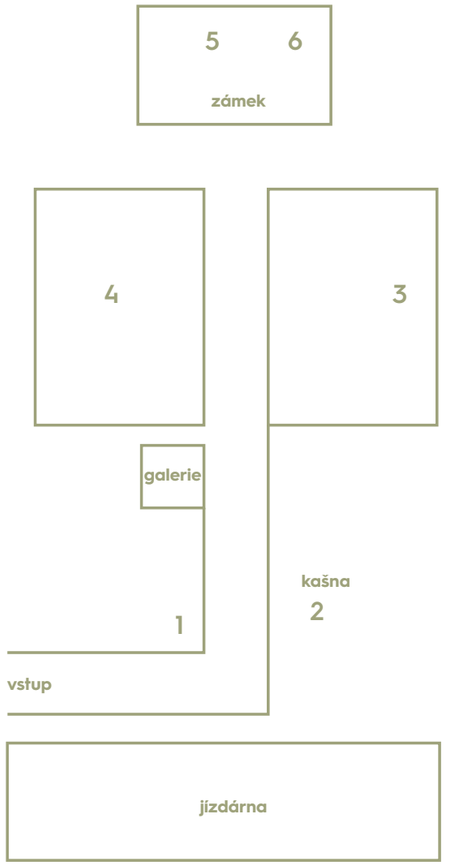
Současné umění a sochařský park

ve spolupráci s Galleria Continua

1. Hans Op de Beeck
2. Pascale Marthine Tayou
3. Nari Ward
4. Jiří Příhoda
5. Michelangelo Pistoletto
   Přístupné pouze při prohlídce zámku s průvodcem.
6. Michelangelo Pistoletto
   Přístupné pouze při prohlídce zámku s průvodcem.

Hans Op de Beeck (1969)

The Horseman (2020)

Jezdec, socha muže na koni v životní velikosti, nám představuje záhadného kočovného jezdce, postavu, která evokuje jak osamělého poutníka všech dob, tak dnešního migranta bez domova, který hledá lepší život. Jeho společníkem je malá opička, která mu sedí na rameni a v ruce drží slunečník, aby svého majitele chránila před sluncem. Kůň nese na bocích příruční pracovní nástroje a malé sbírky banálních i tajemných předmětů, které mají pro pocestného patrně velký význam.

Pascale Marthine Tayou (1966)

Pétalos de Piedra (2022-24)

Ústředním dílem sochařského parku je instalace s názvem Pétalos de Piedra od Pascala Marthine Tayou, která byla v roce 2022 vystavena v Havaně na Kubě. Barevné kameny obklopující fontánu vypadají jako okvětní lístky květin v trávě. V Tayouově slovníku skály připomínají jeho postkoloniální dědictví. Jejich veselé barvy a zasazení do jiného prostředí z nich však činí symboly míru. Prostřednictvím svých barevných kamenů Tayou oslavuje život a zároveň se zabývá tématy inkluze a aktivismu a podněcuje k zamyšlení nad složitostí lidské existence a snahou o růst. Zámek Bechyně je místem svobody, místem radosti z umění, výměny myšlenek a sdílení poznatků, což zasahuje Tayouův pozitivní pohled na budoucnost.

Nari Ward (1963)

Stallers – Series (2013)

Kočárky symbolicky označují rozhodující okamžik, kdy dítě opouští náruč rodičů, aby bylo “vystrčeno do světa”. Zde je jejich neúměrná velikost a betonová kola odvádějí od jejich původního použití. Houpací sítě vybízejí k tomu, abychom se posadili a nechali se unášet pohodlnou regresí. Název, vytvořený ze slovesa “zdržovat se”, tuto myšlenku uvíznutí posiluje.

Jiří Příhoda (1966)

Karbola (2023-24)

V díle Karbola (Carbola) představuje autor své nejnovější dílo ze série, v níž se prolíná sochařství a architektura. Inspiruje se lehkou dřevěnou konstrukcí dřevníku a vytváří strukturu, která se odchyluje od tradičních tvarů dřevníku a vyznačuje se netradičními geometrickými proporcemi.

Dřevěný dům s prkenným obkladem a většími mezerami mezi jednotlivými prkny působí vizuálně i prostorově. Tato technika, která byla v historii architektury a umění mnohokrát použita, stírá rozdíl mezi pobytem uvnitř a vně budovy.

Michelangelo Pistoletto (1933)

Labirinto e Grande Pozzo (1969-2017)

Labyrint v sobě obsahuje stálou představu prahu: přemýšlení o něm a jednání v něm podléhá potřebě určit východisko. V labyrintu dochází ke změně prostředí, dezorientaci, strachu, ale také k rozlišování, síle vůle a ovládání myšlenek. V labyrintu se zrcadlo představuje jako zástěna mentální meditace mezi opačnými extrémy strachu a bezpečí, ztráty a shledání, pochybností a jistoty, uzavřené cesty a otevřené cesty. Znovu se vynořit z labyrintu je svým způsobem totéž jako znovu se ocitnout na cestě, po které jsme se tam původně dostali. Na povrch se vrací obraz studny. Na dně této studny je zrcadlo. “Tím, že nám zrcadlo navrací skutečnost, nám přináší poznání; díky němu si nekonečně uvědomujeme, že nemá smysl posouvat představivost za hranice našich schopností. Ponoření do zrcadla odpovídá ztrátě sebe sama, která je příslibem budoucích objevů. Stejně jako Narcis nebo Alenka jsme zváni k účasti na iniciační cestě.” M. P.

Mirror Cage - Double Square (1975-2007)

Umělecké dílo se skládá z pěti prvků, z nichž každý tvoří dvě velké struktury se zrcadly, pečlivě vytvořenými tak, aby při pohledu z různých úhlů odrážely samoreplikující se formy. Prostřednictvím těchto inovativních struktur autor zkoumá témata dělení, násobení, akumulace a vylučování, která jsou pro organický vývoj zásadní. Toto dílo, původně koncipované v 70. letech, bylo dále rozvíjeno a vybízí diváky k zamyšlení nad složitou souhrou formy, vnímání a univerzálních principů.

Instalace Michelangela Pistoletta si můžete prohlédnout výhradně během prohlídek zámku s průvodcem.

Současné umění a sochařský park

ve spolupráci s Galleria Continua

Výstava v bechyňském zámku a sochařském parku v roce 2024 se zabývá tématem svobody v různých podobách: svobodou umělců dnes a tehdy, stejně jako svobodou sběratele dát svému umění jiný kontext. Výstava oslavuje rozmanitost a individuální perspektivy.

V historické budově sýpky návštěvníci poprvé uvidí speciální výběr ze sbírky rodiny Šťávových. Tato výstava představuje více než 120 děl od přibližně 40 umělců a nabízí pohled na avantgardní hnutí 20. století, zejména v Evropě po druhé světové válce. A co je ještě důležitější, umožňuje nahlédnout do sběratelových osobních favoritů v oblasti avantgardního umění a nabízí tak jedinečný pohled na toto významné období.

V sochařském parku a v celém zámku najdou návštěvníci několik děl z 21. století. Tato díla současných umělců, jako jsou Hans Op de Beek, Michelangelo Pistoletto, Pascal Marthine Tayou, Nari Ward a Jiří Příhoda, se zabývají tématy, jako je absurdita lidské existence, vztah mezi realitou a konceptem, stírání hranic mezi uměním a životem a sociopolitické a kulturní otázky. Díla poukazují na svobodu, kterou mají současní umělci ve vyjadřování, a na jejich schopnost řešit ve své tvorbě nadčasová i aktuální témata.

Kurátorky a autorky textů: Nicole Stava a Claudia Rajlich
Produkce a instalace: Jiří Novotný a Miroslav Topič
Logistika: Vedes s.r.o.
Grafický design a media: FiftyFifty kreativní agentura

Art PANSTVÍ BECHYNĚ

GALLERIACONTINUA

Jihočeský kraj

Hans Op de Beeck (1969)

Hans Op de Beeck, narozený v belgickém Turnhoutu, nyní žijící v Bruselu, je multidisciplinární umělec známý svými instalacemi, sochami, filmy, kresbami, malbami, fotografiemi a texty. Jeho díla reflektují složitost současné společnosti a tragikomickou optikou se zabývají univerzálními tématy smyslu a smrtelnosti. Prostřednictvím imerzivních instalací a filmů s anonymními postavami zpochybňuje konvenční výstavní prostory a nabízí divákům hmatové zážitky a introspektivní momenty. Během dvou desetiletí Op de Beeck hojně vystavoval, a to na samostatných výstavách v renomovaných institucích, jako je GEM Museum of Contemporary Art a Hirshhorn Museum, a na skupinových výstavách v místech, jako je Reina Sofia a Tate Modern. Jeho umění se neustále vyvíjí, zkoumá identitu, společnost a lidský stav a zároveň posouvá hranice světového uměleckého vyjádření.

Pascale Marthine Tayou (1966)

Pascale Marthine Tayou se narodil v Kamerunu a žije mezi belgickým Gentem a kamerunským Yaoundé. Tayouovo umění, které se od 90. let 20. století těší mezinárodnímu uznání, zejména díky Documentě 11 (2002) a Benátskému bienále (2005, 2009), se vzpírá kategorizaci a zahrnuje různá média a témata, která jsou zakotvena v jeho osobních zkušenostech. Přidáním "e" ke svému druhému jménu se Tayou vtipně distancuje od tradičních představ o autorství a pohlaví. Jeho dílo překračuje kulturní a politické hranice a zdůrazňuje proměnlivost identity a propojenost člověka s přírodou. Tayouova díla, zahrnující objekty, sochy, instalace, kresby a videa, se často točí kolem jednotlivců, kteří se pohybují ve složitém prostředí globálního společenství. Jeho umění, zakořeněné v myšlence cestování a setkávání se s neznámým, zpochybňuje ustálené představy o původu a přijímá rozmanitost, přičemž reflektuje své africké dědictví uprostřed širších společenských očekávání.

Nari Ward (1963)

Nari Ward se narodil v jamajském St. Andrew a nyní žije v New Yorku. Je známý svými sochařskými instalacemi z vyřazených materiálů. Využívá předměty jako dětské kočárky a televizory, aby se s nimi vypořádal se společenskými otázkami, jako je rasa, chudoba a konzumerismus. Jeho díla vybízejí diváky k interpretaci mnohostranných příběhů a k zamyšlení nad jejich vlastními perspektivami. Ward získal bakalářský titul na City University of New York, Hunter College (1989) a magisterský titul na City University of New York, Brooklyn College (1992). Jeho samostatné výstavy po celém světě, včetně nedávných v Miláně (2024) a Denveru (2020), ilustrují jeho umělecký vývoj. Wardova díla se objevují na prestižních skupinových výstavách, získal mezinárodní uznání a jeho práce jsou umístěny v ceněných sbírkách, jako je Muzeum moderního umění v New Yorku. Ocenění jako Joyce Award (2015) podtrhují jeho významný vliv na současné umění a společenský diskurz.

Jiří Příhoda (1966)

Jiří Příhoda se narodil v České republice a v současné době žije v Praze a v Albuquerque v Novém Mexiku. Je známý svými prostorovými a multimediálními instalacemi a zásahy do architektury s častým využitím nových technologií a materiálů. Prostřednictvím svých monumentálních instalací, které interagují s konkrétní lokalitou zkoumá, jak mohou lidé žít smysluplný život v dnešním komplikovaném světě. Vystudoval Střední průmyslovou školu grafickou v Praze (1981-85) a Akademii výtvarných umění v Praze (1990-96), kde navštěvoval ateliéry Stanislava Kolíbala a Aleše Veselého. Absolvoval také studijní pobyty v Salcburku, Štrasburku, New Yorkua San Francisku. V roce 1997 získal Cenu Jindřicha Chalupeckého. V letech 2005-15 vedl Ateliér intermediální tvorby na pražské Akademii.

Michelangelo Pistoletto (1933)

Michelangelo Pistoletto se narodil v italské Bielle a jeho umělecká dráha začala výstavami v roce 1955, přičemž vrcholem byly jeho Zrcadlové obrazy z let 1961-62, které získaly mezinárodní uznání. Pistoletto, klíčová postava hnutí Arte Povera v polovině 60. let, zkoumal nekonvenční materiály a prostory. V 70. letech pokračoval v inovacích výstavami jako Le Stanze, kde se zabýval tématy zrcadel a rozdělení. V devadesátých letech založil Cittadellarte - Fondazione Pistoletto a Univerzitu myšlenek, kde prosazoval sociální změny prostřednictvím umění. Koncept "Třetího ráje" v roce 2004 znamenal novou etapu v jeho praxi. Pistoletto získal prestižní ocenění včetně Zlatého lva na Benátském bienále a Praemium Imperiale. Jeho vliv dosáhl celosvětového významu, vystavoval v uznávaných institucích, jako je Louvre nebo Palác národů. V roce 2022 vyšla jeho poslední kniha La formula della creazione, která oslavuje jeho trvalý odkaz a inspiruje umělce a myslitele po celém světě.

Instalace Michelangela Pistoletta si můžete prohlédnout výhradně během prohlídek zámku s průvodcem.